

Одлуке високог представника о ИМОВИНСКИМ ЗАКОНИМА

Високи представник Карлос Вестендорп је и даље веома забринут због неправилности у законима и административним поступцима Федерације Босне и Херцеговине, које се тичу права избјеглица и расељених лица на повратак у своје домове. Процедуре успостављене у априлу 1998. године за поврат приватне имовине и имовине у друштвеном власништву не функционишу ефективно. Мада је дошло до побољшања ситуације током 1998.године, циљеви Анекса 7 Дејтонског споразума су још увијек далеко од тога да буду реализовани.

Високи представник признаје да постоје стварни практични проблеми у имплементацији тих закона, нарочито у вези одредбе која предвиђа да се нађе алтернативни смјештај расељеним лицима која бораве у становима на које већ постоје станарска права. Он је стога предложио подизање суспензије реализације стамбених пројеката Европске комисије у Сарајеву да би се помогло повећању расположивог стамбеног простора. Међутим, јасно је да са стране федералне владе није било и још увијек нема адекватне оданости да се расположивим стамбеним простором прописно управља.

Високи представник не може прихватити критеријуме усвојене од федералне владе о поновном додјеливању станова по члану 3. параграф 6. Закона о престанку примјене Закона о напуштеним становима. Ти критеријуми су усвојени док су преговори са ОНР-ом још били у току, и то упркос примједбама високих чланова владе и владине правне канцеларије. Усвојени критеријуми су јасно противни Анексу 7 и отварају могућност да повратници могу изгубити своје предратне станове и истовремено бити ускраћени за алтернативни смјештај. То се односи на предратне станаре неких 12 000 станова у Сарајеву и великом броју станова у другим градовима Федерације.

Високи представник позива Владу Федерације да изврши, уз консултације са OHR-ом и другим заинтересованим међународним организацијама, свеукупан преглед свих закона, прописа и административних пракси везаних за имовину и становање. Сврха тог прегледа је да се пронађе одговарајућа равнотежа између права оних који желе да се врате на своју имовину у Федерацији и права расељених лица која сад живе у Федерацији, као и да се омогући прогресивна имплементација Анекса 7.

Док се овај преглед не заврши, високи представник сматра да је потребно да предузме мјере које би спријечиле да избјеглице и расељена лица трајно изгубе право на повратак у своје предратне домове. Због тога је високи представник донио следеће одлуке:

1. Члан 3., параграф 6. Закона о престанку примјене Закона о напуштеним становима се суспендује. То је одредба која допушта да се предратним станарима додијели алтернативни смјештај у случајевима гдје постоје два станарска права на исти стан.

2. Суспендује се продаја станова лицима која су стекла станарско право након 30. априла 1991. године.

Ове мјере не мијењају законе нити се трајно мијењају права било којег лица. Међутим, мјере спречавају даље погоршање правног положаја избјеглица и расељених лица све до рјешавања различитих проблема у вези са постојећим законима. Ове одлуке остају на снази до даљњег.